

Posudek oponenta diplomové práce

„Sémiotické inženýrství a pravidla pro interakční design“

Autor práce: Bc. Pavel Prokop

Vedoucí práce: Mgr. Jan Brejcha

Přepřpracovaná diplomová práce Pavla Prokopa nedoznala po obsahové stránce výrazných změn a proto je možné na tomto místě ponechat již předtím napsané shrnutí.

Autor se zabývá obecně řečeno oblastí HCI (Human Computer Interaction) a konkrétněji současným oborem sémiotického inženýrství, kdy je sémiotika využívána k řešení problémů při navrhování těchto systémů s uživatelským rozhraním, případně zkoumá následnou interakci jednotlivých členů systému, tj. navrhovatel systému (designer) - rozhraní - uživatel.

Nejprve se nás autor snaží seznámit s HCI z pohledu interakčního designu (IxD) a jeho různých forem. Poté se vrací ke „kořenům“ a předvádí dějiny sémiotiky od Saussura přes Peirce po Umberta Eca, přičemž představuje pojmy jako interpretans, semióza, abdukce. Na tomto základě pak přechází k sémiotickým přístupům k HCI (J. B. Andersen, F. Nacke a S. Grabowski, M. Nadin) a poté již k samotnému sémiotickému inženýrství, založenému převážně na pracích C. S. de Souza.

Sémiotické inženýrství (SI) vymezuje vůči UCD (User Centered Design), který se, jak říká, zaměřuje pouze na uživatele a opomíjí roli designera nejen v procesu tvorby rozhraní, ale také v čase samotné interakce (str. 36). Dále pak představuje základní pojmy SI (metakomunikaci, designérův zástupce), ontologii SI a metody SI: sémiotická inspekce (SIM) a hodnocení komunikativnosti (CEM).

Na této teoreticko-metodologické bázi na závěr představuje konkrétní pravidla sémiotického inženýrství, tj. základní rady, jak může designer pracovat, a to vždy za pomoci základní teze o jedné až dvou větvích, která je dále konkrétněji rozpracována.

A nyní již k samotným námitkám.

Po obsahové stránce jsem zásadní výtky k této práci neměl, byť mi její struktura a navazování připadaly na některých místech těžkopádné. I když jsem neprováděl kompletní srovnání obou variant slovo po slově, lze říci, že nyní se čte mnohem lépe. Je tomu hlavně díky tomu, že v ní již není tolik gramatických chyb, i když se některé stále najdou (zejména pak v interpunkci), takže to neodvádí čtenáře od obsahu, a také díky tomu, že se autor pokusil na několika místech práci alespoň trochu lépe pospojovat a upravit (např. vložený odstavec na str. 15). Bohužel propracovanější závěr, který by práci také o něco rozšířil, nám nabídnut nebyl.

Zároveň doporučené přepracování bibliografické citace dokumentů v seznamu použité literatury a poznámkovém aparátu ve smyslu ČSN ISO 690 a 690-2 včetně správné interpunkce nebylo vyslyšeno a má námitka zůstává v platnosti.

Seznam zkratk autor do úvodu vypracoval, jen by asi bylo lepší je seřadit abecedně.

Pavel Prokop měl šanci přepracovat svou diplomovou práci k dokonalosti. Byla to svým způsobem výhoda, jelikož si již jednou mohl vyslechnout námitky, které byly komisí vzneseny. Nicméně svou šanci plně nevyužil a upravil v zásadě jen již předtím vytýkané gramatické chyby a to nikoli na 100%.

Mé hodnocení se nachází mezi stupněm 2 - 3. Vzhledem k tomu, že přece jenom považuji obsah za důležitější a zde autor předvedl rozsáhlé znalosti, a vzhledem k tomu, že si zvolil aktuální téma, které není v našem akademickém prostředí příliš zpracované, navrhuji hodnotit stupněm 2 (velmi dobře).

14. 01. 2011

Mgr. Daniel Slavíček